

„Det har ikke været muligt at udregne satserne i skatteforslagene, før udgiftsfordelingen mellem stat og kommuner og kommunerne imellem nøjere har kunnet fastlægges. Efter mit skøn var det den største ulempe ved den tidligere regerings skatterefor-forslag, at man havde ladet denne opåve ligge, selvom jeg godt forstår, at det var vanskeligt at nå til et samlet forslag. Opgaven er jo nemlig ikke taknemlig. Hele denne problemkreds, som også omfatter refusionssystemer og tilskudsformer, går i daglig tale under betegnelsen byrdefordelingen, og selvom dette udtryk måske ikke er helt dækkende, vil det også blive anvendt i det følgende.

Den *fælleskommunale udligningsfond* foreslås *ophævet*, således at skatterne indarbejdes i statsindkomstbeskatningen og tilskud-dene til kommunerne fremtidig ydes af staten. Dette er ikke en underkendelse af de tanker, der lå bag gennemførelsen af den fælleskommunale udligningsfond, men en videreførelse af disse, hvorved man endelig erkender det berettigede i, at staten helt overtager disse udgifter.

Den *mellemkommunale refusion* foreslås *ophævet i sin nuværende form*, hvor den indgår i refusionssystemet for de enkelte sociale udgifter, medens selve udligningstanken i den mellemkommunale refusion bibeholdes, ved at en del af statens udgifter tilbageføres og fordeles på kommunerne efter mellemkommunale refusionsregler.

Endelig *oprettes en kommunal tilskudsfond*, der overtager den fælleskommunale udligningsfonds formue og løbende får indtægter fra en kommunal tillægsskat. Denne fond, der skal administreres ved et samarbejde mellem repræsentanter for staten og kommunerne, skal ikke årlig yde tilskud til disse, men *træde i virksomhed i ekstraordinære situationer*. Som sådanne er tænkt på krisetilstande indenfor landbruget, hvor landbrugets forrentningsprocent forringes stærkt — et forhold, der allerede er tænkt på, omend i mere beskedent format, i den bestående lovgivning — eller indenfor erhvervslivet især med den følge, at arbejdsløsheden stiger ekstraordinært stærkt. Vi må naturligvis fortsat på enhver måde bestræbe os for at undgå, at sådanne situationer indtræder, men på den anden side ville det være lidet forudseende, hvis man indenfor en lovgivning, som helst skulle virke over en længere årrække, ikke tog hensyn til disse muligheder.

De mange nugældende *refusionssatser* for de sociale udgifter, skoleudgifterne og sygehusudgifterne er *forenklet* og vil blive ydet direkte fra staten til kommunerne. På det sociale område vil der ingen ændring ske i de udgiftsposter, som kommunerne helt afholder, og det samme gælder med hensyn til de udgifter, som staten fuldtud afholder, idet dog hertil yderligere er henlagt invalide-renteudgifterne.